

Dvacatero vzkazů rodičům od jejich dětí

1. Nerozmažlujte mě. Vím dobře, že bych neměl dostat všechno, oč si řeknu – já vás jen zkouším.
2. Nebojte se být přísní a pevní. Mám to raději, cítím se tak bezpečněji.
3. Nedovolte, abych si vytvořil špatné návyky. Musím spoléhat na vás, že je včas odhalíte.
4. Nedělejte ze mne menšího, než jsem. Nutí mě to, abych se choval nesmyslně jako „velký“.
5. Nehubuje, nenadávejte a nedomlouvejte mi na veřejnosti. Daleko víc na mě působí, když se mnou promluvíte v klidu v soukromí.
6. Nevnučujte mi, že mé chyby jsou těžký hřích. Nabourává to můj smysl pro hodnoty.
7. Nenechejte se příliš vyvést z míry, když vám řeknu, že vás nemám rád. Nejste to vy, koho nenávidím, ale vaše moc, která mě ohrožuje.
8. Nechraňte mě před všemi následky mého chování. Potřebuji se někdy naučit snášet obtíže a bolesti.
9. Nevěnujte přehnanou pozornost mým drobným poraněním a bolístkám. Dokážu se s nimi vyrovnat.
10. Nesekýrujte mě. Musel bych se bránit tím, že budu „hluchý“ a budu dělat „mrtvého brouka“.
11. Nedávejte ukvapené sliby. Pamatujte, že se cítím mizerně, když se sliby nedodrží.
12. Nezapomínejte, že se nedokážu vždycky vyjádřit tak, jak bych chtěl. Nejsem proto někdy zcela přesný a nebývá mi rozumět.
13. Nepokoušejte nadměrně mou poctivost. Dostanu strach a pak lžu.
14. Nebuďte nedůslední. To mě úplně mate.
15. Neříkejte mi, že mě nemáte rádi, i když někdy dělám příšerné věci.
16. Neříkejte, že mé obavy a strach jsou hlouposti. Pro mě jsou hroživě skutečné a hodně to znamená, když se mi snažíte porozumět.
17. Nesnažte se mi namluvit, že jste dokonalí a bezchybní. Hrozně mě šokuje, když zjistím, že to není pravda.
18. Nikdy si nemyslete, že je pod vaši důstojnost se omluvit. Po upřímné omluvě se můj vztah k vám stává ještě vřelejší.
19. Nezapomínejte, jak rychle dospívám. Je to určitě těžké držet se mnou krok, ale prosím – snažte se.
20. Nezapomeňte, že nemohu dobře vyrůst bez spousty lásky a laskavého porozumění. Ale to vám nemusím říkat, že ne?